

**N**em értek váratlanul a televízióban és a rádióban kirobant események. Már régóta észlelhetők a két intézményben a szélsőjobb térnyerésére irányuló törekvések. Osztom azokat a nézeteket, hogy nem szűkíthetők le az események az Egyenlegre, illetve Bánó András személyére. Tükrözi a valóságot a TV 300 dolgozójának tiltakozó akciója, és az is, hogy a sajtószabadság védelmére 15 ezer fős tömeg ment ki az utcára. Én ezt nem nevezném az ellenzék által szított hisztériának. Sokat monda az is, hogy jeles TV-s személyiségek álltak fel a székükből, hogy önbecsülésüket megőrizték. Magam is úgy vélem, ideje lenne hathatós lépéseket tenni a normális viszonyok kialakítása érdekében, mindkét médiumban.

Jó ideje tapasztalhatjuk, hogy a tv és a Rádió műsora elsekélyesedett, színvonala visszaesett. Eltűnt jó néhány szakember a képernyőről. Jogos a televízió igénye, hogy a közszolgálati TV szolgálta, mégpedig elfogadható minőségben. És a Rádió is. Nem hiszem,

hogy ez az intézmény Csúcs László hitbizományá lenne. Így hát, milyen alapon foszt meg bennünket a reggeli lapszemle élvezetétől. Semmi közünk e műsor körül folyó vitákhoz. Kifogásolható a pártsemlegesnek és tárgyilagosnak titulált tájékoztatás, elsősorban a Híradóban és a Hétben. Nem látom az értelmét a múlt hibái örökös hangoztatásának, feltupírozásá-

ga. Nem válogatósak a módszerekben sem, azért, hogy a médiumokat maguk alá gyűrjék még jobban. **Eörsi Istvánnak** a Népszabadságban megjelent „Egy tüntetés elé” című írásának egyik, nem a mondanivaló lényegére utaló mondatát, a Hétben kiollózták és felhasználták azt Bánó András ellen, nem először tapasztalunk hasonló „ügyeskedéseket”. A sajtószab-

## Nem nevezném hisztériának

nak, és az immáron rendszeressé váló történelemóráknak. Nem hiszem, hogy a tv-nézőt ez érdekelné. Az emberek többsége inkább a ma gondjaival, a jövő kilátásaival foglalkozik. ellenszenves a gyűlöletkeltés, a régi sebek szüntelen nyalogatása.

Az otromba kiszorítódsi Hankiss és Gombár elüldözésével kezdődött. Felháborító, hogy e tekintetben nincs megállás ma sem. A hatalomnak és mamelukjainak semmi se drá-

badságért tüntető tömegek helyett, a szórványosan sétáló csoportocskákat mutatta a Híradó. A valóságra vagyunk kíváncsiak, ne akarjanak bennünket manipulálni.

Csak az elitelés hangján szólhatnak a felújított és a főműsoridőben vetített „elfogulatlan” Paraboláról. Szegény Árkus József forgolódná a sírjában, ha láthatná. Úgy tűnik ez a műsor is jelentős szerepet kapott az MDF választási kampányában, az ellenzék, de elsősorban a bal-

oldal alpári lejáratásában. Sértőnek tartottam a legutóbbi adásban (október 30.), ahogy a ripacszkodó műsorvezető Horn Gyulát és Pető Ivánt kicikizte. E téma foglalta el a műsor jelentős részét. A kormányon lévőkre már nem jutott idő. Szerintem a személyiségek rovására történő humorizálásnak is van egy jóízűlést súroló határa. Mellesleg, Szuhai „művész úr” kihagyta a bemutatott snittről azt a lényeges mondatot, hogy Horn Gyula sorkatoná volt a karhatalmnál.

A TV és a Rádió politikai műsoraival által közvetített és gyakorta manipulált tájékoztatás sértő, mert alábecsüli a TV-nézőt, a Rádió-hallgatót. Ne traktáljanak tehát bennünket átlátszó mesékkel, bárgyú trükkökkel. A társadalom jelentős része elérte a nagykorúságot. Igényt tart az igaz, tárgyilagos és a pártelfogultságoktól is mentes, sokoldalú tájékoztatásra.

**Takács József**  
Szeged

REGGELI

# DÉLVILÁG

1993. nov. 10., szerda